

31.

Писатели—тѣ, на които съчиненія—та сѫ классически, правятъ честь на народъ—тѣ, комуто принадлежатъ. Надежди—тѣ, които віе ми давате, сѫживяватъ сѫрдце—то ми. Сѫжпи—тѣ хора иматъ едно го лѣмо отвращеніе кѫмъ слово, „давамъ“; за това тѣ никогда не казватъ: „давамъ ви“ но „заемвамъ ви“ пріятелство—то си.

Писатель <i>Schriftsteller</i>	отвращеніе <i>Wider-</i>
съчиненіе <i>Werf</i> (с)	<i>wille</i> (м)
классически <i>Klassisch</i>	кѫмъ слово <i>nach dem</i>
правятъ <i>machen</i>	<i>Worte</i>
честь <i>Ehre</i> (ж)	давамъ (азъ) <i>ich gebe</i>
народъ <i>Nation</i> (ж)	за това <i>deshalb</i>
принадлѣжатъ <i>angehören</i>	никогда <i>niemals</i>
надежда <i>Hoffnung</i> (ж)	не казвагъ <i>sagen nicht</i>
давате <i>geben</i>	заемвамъ (азъ) <i>ich leihe</i>
сѫживяватъ <i>beleben</i>	пріятелство <i>Freund-</i>
сѫжпи (тамахкарь) <i>Geizig</i>	<i>ſchaft</i> (ж)

5) За вопросителны—тѣль мѣстоименія.

32.

Кому дадохте онова, щото ви проводихъ? —
Отъ кого пріехте това хубаво письмо? Шо е по